

Dnes si predstavíme a vyspovedáme pani profesorku Mgr. Janu Spirčákovú

„Šľachetné povolanie mám...“

Na začiatku školského roka sa zborovňa rozšírila o niekoľko nových tvárí. Jednou z týchto tvárí je aj profesorka **Mgr. Jana Spirčáková**, ktorá nám s ochotou odpovedala na niekoľko otázok.

Fonendoskop: Na našej škole ste celkom novou tvárou, ako sa vám páči naša škola...?

P.p.: Škola sa mi veľmi páči, pretože som na nej strávila už 4 roky života, keď som tu vyštudovala za všeobecnú sestru.

Fonendoskop: Mali ste od malička vysnívané toto zamestnanie alebo ste chceli byť niečím iným?

P.p.: Počas detstva som chcela byť učiteľkou, neskôr sekretárkou, potom zubnou lekárkou. V 7. ročníku ZŠ nám náhle ochorela stará mama a počas návštevy v nemocnici som videla prístup a obetavú prácu zdravotných sestier na JIS a od tej chvíle som vedela akou cestou mám ísť.

Fonendoskop: Čo považujete za klady a zápory povolania učiteľa...?

Veľmi dobrá otázka. Čo sa mi páči a čo nie...? Nie je to tak dávno, keď aj ja som sedela v školskej lavici, smiali sme sa z blbostí, život bol gombička. Ale s istotou môžem povedať, že doba

sa za tých pár rokov veľmi zmenila. Mnoho žiakov zabúda na pozdrav, stráca sa úcta a rešpektovanie profesorov.

Fonendoskop: Čo rada robíte vo voľnom čase...?

Vo voľnom čase sa rada korčuľujem, ak to dovoľí počasie, rada si pozriem dobrý film, veľmi rada relaxujem pri počúvaní dobrej hudby.

Fonendoskop: Kto je vaším vzorom a prečo...?

Mojím vzorom sú určite moji rodičia. Obdivujem ich ako zvládli výchovu dvojičiek (mňa a moju sestru)

Fonendoskop: Čo by ste odkázali našim študentom...?

Keď sa starám o ľudí veselých a šťastných, či o tých, čo nevedia vstať z postelí, keď idem za nimi, vždy len jedno poviem si:
„Šľachetné povolanie mám“

Za rozhovor v mene všetkých žiakov ďakuje Lydka

MJUVZITKA SLÁVY

V našom Fonendoskope nám pribudla rubrika MiNúTkA SLÁvY, kde mám za úlohu vyhľadať študenta našej školy, ktorý sa venuje niečomu zaujímavému a trochu ho vyspovedať...

Po náročnom pátraní som sa konečne dopracovala k Silvii. Silvia sa venuje karate, čo nás, samozrejme, zaujíma a tak mi nedalo nespýtať sa jej na pár vecí ohľadom tohto výnimočného športu pre dievča.

Karate je japonský spôsob sebaobraný bez zbrane, založený na špeciálnych úderoch a kochoch. Silvia sa tomu venuje už štvrtý rok a dopracovala sa k zelenému pásu. K tomu to športu alebo skôr bojovému umeniu sa dostala vďaka svojmu bratovi. Karate je náročné na tréningy, ktoré sú štyrikrát do týždňa, no kvôli škole sa Silvii nedarí byť na každom. Nechcela by s tým tak skoro skončiť, no všetko záleží od školy a školských povinností.

Silvii ďakujem, že nám aspoň trochu priblížila čosi zo svojho sveta. Opäť sa dokázalo, že na našej škole máme nadaných študentov, ktorí neradi sedia doma.

KARATE

Yvette